

Naštěstí zrovna v tu chvíli vlétl do pavilonu posel se zprávou, že můžu přijít na setkání pánů.

„Konečně,“ mumlal jsem si po cestě do zasedací místnosti. „Konečně chvilka zdravého rozumu.“

Otevřel jsem dveře a přistihl své věrné poradce, jak se točí v luxusních kožených křeslech.

„Kdo to vydrží nejdýl a nepoblíže se, vyhrál!“ povykoval jeden z Eriků.

„Páni!“ zaburácel jsem. „Uklidněte se!“

Mí poradci si rychle přitáhli křesla ke stolu (až na Snorriho Sturlusona, který přivrávorál k nejbližšímu koši a vyzvracel se). Zasedl jsem do čela a pokývl Hundingovi. „Přiveď kandidátky.“

První uchazečkou byla Freydis, dcera Erika Rudého. Svého času to bývala dobrá valkýra. Ale soudě podle nahrbených zad, prázdného úsměvu a mléčných očí k ní roky nebyly moc laskavé.

„Eriku,“ poznamenal jsem, „tvá dcera je vysloveně prastará.“

Erik na mě namířil ukazováky. „Prastará, to se rovná zkušená, nemám pravdu?“

„V tomhle případě ne.“ Poděkoval jsem Freydis za dosaďní služby a dovolil jí, aby se odbelhala.

Další byla Kara, dobromyslná, ale nemotorná a uhihňaná buranka. Stala se valkýrou jedině díky tomu, že se už pár set let kamarádí s Helgim, manažerem hotelu Valhala. Milá holka? Ano. Hodna vést mé válečnice?

„Kdepak,“ zničil jsem naději v Helgiho pohledu.

Davy Crockett doporučil Boudiku, obávanou královnu Keltů a valkýru od roku 61. Vtrhla dovnitř, zamávala mečem, přejela místnost netrpělivým pohledem, zaklonila hlavu a vztekla zařvala.

Stiskl jsem si kořen nosu. „Ještě že příští kandidátka nemůže být horší.“

Příští kandidátka *byla* horší.

Dovnitř se všourala vetchá babizna s ucouranými šedými vlasy a ve špinavých otrhaných hadrech. Jen se ke mně donesl její smrad, hned jsem ji poznal. Vyskočil jsem ze sedadla a přivolal si Gungnir, svůj kouzelný oštěp. „To jsi ty!“

Čarodějnice zachroptěla: „Ááá, pamatuješ si mě, co, starej Jednoočko?“

„Vyhnal jsem tě od valkýr už před stovkami let!“ Zabodl jsem se vražedným pohledem do pánů. „Kdo se opovážil přivléct přede mě tuhle ježibabu?“

„Ale ne, na ně neječ,“ obula se do mě. „Doslechla jsem se, že vybíráš novou kapitánku valkýr, a neodolala jsem, musela jsem se přijít ukázat.“ Vychrchlala si cosi odporného do dlaně a otřela si to do hábitu.

„Prosím o prominutí, vládce Ódine,“ zašeptal Hunding, „ale kdo to je?“

„Hladgunnr,“ zavrčel jsem. „Dcera Hel, vnučka Lokiho. Obtěžovala svými kousky celou Valhalu.“

Hladgunnr zavýskla. „Vzpomínáš, jak jsem udělala cestičku z ořechů a přivedla Ratatoska k Laeradru?“